

Metakommunikation – kort fortalt

Metakommunikation betyder "kommunikation om kommunikationen" – at man skriver om, hvordan og hvad man skriver. Og ikke, som i de almindelige afsnit, om emnet eller problemstillingen, man undersøger.

Metakommunikation bruges til at hjælpe læseren til at forstå, hvordan opgaven er skrevet/struktureret.

Det kan fx være:

- opsummering af et afsnit
("Sammenfattende kan man sige, at ...")
- foregribelse af hvad næste afsnit handler om
("Denne problematik vil jeg behandle i næste kapitel.")
- sammenkædning af tidligere eller senere afsnit
("Som vi så i kapitel 2 / Som jeg senere vil behandle i ...")
- pointering af hvem der taler
("Det er min pointe, at ...")
- understregning af en bestemt sproghandling
("Dermed hævder jeg altså, at ...")
- markering af udsagnets vægt / niveau
("Dette skal dog ikke forstås som en væsentlig indvending mod ...")

Den slags udsagn er ikke bare en finpudsning af opgaven. Tværtimod er metakommunikation uhyre vigtig i en akademisk opgave, fordi den i så høj grad understøtter opgavens struktur.

Metakommunikation er typisk det, undervisere efterlyser mest, og det, som udløser høje karakterer, fordi metakommunikationen demonstrerer, at opgaveskriveren har et overblik over sin egen opgave og formår at videregive det til læseren.

Litteratur / læs mere:

Rienecker & Jørgensen: *Den gode opgave*, Samfundslitteratur, 2002
Dysthe, Hertzberg & Hoel: *Skrive for at lære*, Klim, 2001
Booth, Colomb & Williams: *The Craft of Research*, The University of Chicago, 1995

Læs også vores metaskrivningsøvelse i Idékataloget